

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA" DE BARCELONA

CURS DOTZÈ : 1924-25

CONCERT ONZÈ : Dissabte, dia 23 de Maig de 1925

Recital pel famós violinista francès

JACQUES THIBAUD

amb la cooperació del pianista

GEORGES DE LAUSNAY

La Folia
Poema
Concert
Chaconne

CORELLI
CHAUSSON
MENDELSSOHN
BACH

Sarabande
Tempo di minuetto
Intrada
Rondo

MOURET
PUGNANI
DESPLANES
MOZART

CURS DOTZÈ : Dimecres, dia 27 de Maig de 1925

Darrer concert a Barcelona de

JACQUES THIBAUD

amb la cooperació de l'

ORQUESTRA PAU CASALS

sota la direcció del seu eminent mestre

PAU CASALS

Egmond, obertura
orquestra

BEETHOVEN

Mort i transfiguració
orquestra

STRAUSS

Concert en mi bemol
violí i orquestra

MOZART

Concert
violí i orquestra

BRAHMS

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

a tres quarts de deu del vespre

Exclusivament per als socis

Piano STEINWAY, cedit per la casa IZABAL

JACQUES THIBAUD

El nom d'aquest virtuós és dels que no necessita presentacions ni lloances excessives.

Poques vegades s'haurà donat un cas de tan unànim admiració com la que ha suscitat, per tot Europa i a Nord-Amèrica, el primer dels concertistes francesos contemporanis, i és que a la gràcia, senyorívola i tan francesa, de la seva interpretació, s'hi afegeix la simpatia personal, a través de la qual els seus mèrits s'ens ofereixen com una cosa normal i assequible.

Per a nosaltres, barcelonins, Thibaud és, demés, objecte d'una veneració especial, puix que ens evoca el record del nostre malhaurat Granados. Aquelles sonates Granados-Thibaud! Caldrà que passin molts anys perquè s'en perdi el record vivent, com una de les emocions més fondes i característiques d'una època de fervor en la qual si el públic de concert era massa reduït, el seu respecte, la seva comprensió, la seva sensibilitat, li donaven un to de gran senyoria que hom enyora en els públics, certament molt més copiosos, dels nostres dies.

I com no recordar, encara, la sorprenent adaptació de Thibaud al conjunt nobilíssim i auster del trio completat per Pau Casals i Alfred Cortot? Quants virtuoses podrien reeixir d'una prova semblant? La gran ductilitat de Thibaud i la seva consciència artística el fan apte a col·laborar amb uns artistes dels quals és separat per una diversitat de circumstàncies de formació, de gust i d'escola.

I és que Thibaud és un artista completíssim, per més que s'ens presenti afable i amb la seva característica elegància innata, i per més que les seves interpretacions siguin sempre per damunt de tot amables, exquisides, elegants. Per això també cada any ve essent sol·licitat per als Cursos superiors d'interpretació que organitza l'«Ecole Normale de Musique de Paris», àdhuc quan, com ara, s'han reservat aquestes lliçons únicament als grans compositors francesos (Vincent d'Indy, Albert Roussel, Paul Dukas, Maurice Ravel), prescindint-se de tot altre virtuós.